

svarende Afgift? Jeg tvivler om, at det er muligt at føre Princippet ud i dets yderste Konsekvenser, og at trække en passende Grænse vil altid være vanskeligt. Jeg tror, at hele dette Afgiftsspørgsmaal trænger til en indgaaende Undersøgelse og Overvejelse, og jeg vilde anse det for heldigst, at dette skete under Behandlingen af en særlig Lov eller ved anden Lejlighed, idet jeg frygter for, at dette Lovforslag ellers vil blive sinket paa sin Vej, skønt det fortjener at blive gennemført snarest ske kan og i denne Samling. Lovforslaget bestemmer, at Antallet af Opdagelsesbetjente fastsættes ved de aarlige Finanslove, dog ikke til mindre end 36, men den højtærede Minister har sikkert Ret, naar han forudsætter, at dette Ting ikke er meget tilbøjeligt til at skynde saadanne Spørgsmaal, der henhøre under Behandling ved særlig Lov, til Finansloven, navnlig i et Tilfælde som dette, hvor der neppe er nogen Nødvendighed derfor, idet det drejer sig om at bestemme, hvad der under de bestaaende, kendte Forhold behøves af forøget Politi. Jeg tror derfor, at Opdagelsespolitiets Størrelse bør fastsættes i selve Loven. — Jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget til videre velvillig Behandling i et Udvalg, hvortil jeg senere skal tillade mig at foreslaa det henvist.

Johansen: Jeg vil sige den sidste ærede Taler Tak for den Velvillie, han tilkendegav overfor Gennemførelsen af dette Forslag. Det er vistnok ogsaa sikkert, at der paakræves nogen Hjælp til en bedre Retsstilstand ude omkring i Landdistrikterne. Vi have jo her drøftet baade det kommunale Politi og Statspolitiet i de 2 foregaaende Samlinger. Jeg mindes meget vel, at den sidste ærede Taler var stærkt inde paa, hvad jeg fuldt ud kan slutte mig til, at Kommunerne burde lattes en Del for de Byrder, de bære af Udgifterne til Politiet. Og under andre økonomiske Forhold skulde jeg være den første til at støtte dette. Og det er jo for Resten et gammelt Krav, at Kommunerne blive lettede. Det ærede Medlem mente, at Byrden burde falde paa Staten som den egentlige Retshaandhæver. Men under de nuværende Forhold er der dog neppe noget at stille op i saa Henseende. Vi maa se at faa Sagen gennemført paa bedst mulig Maade.

Det, der har den største Interesse ved Forslaget, er jo det saakaldte Statspoliti. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister, hvis Forslaget gennemføres, vil veje og vrage dem, der faa denne Stilling som Statspoliti-

betjente. Der ligger en overordentlig stor Vægt paa, hvem der ansættes. En saadan Mand kan tage — jeg havde nær sagt — hvem han vil og sætte ham fast. Derfor maa det være Mænd med stor Intelligens, der forstaa at optræde paa taktfuld Maade, og som have tilstrækkeligt Omløb til at kunne efterforske, saaledes at de mange Forbrydelser, der nu begaas og ikke blive opdagede, kunne blive opdagede. Der er ingen Tvivl om, at Retskredsens Politi-myndigheder gøre deres Pligt, vi have ingen Grund til at tvivle derpaa. Mange af dem gøre den muligvis ogsaa med stor Nidkærlighed, den Erfaring kunne vi vel ogsaa have gjort. Men der er eet, man ikke skal lukke Øjnene for, og det er, at under Humanismens Fløjlskaabe kommer og er kommet en stærk Kritik mod Retsbetjentenes Afgørelser. Det har medført, at Dommerne ude omkring ere blevne meget forsigtige, og man kan altid være overbevist om, at det bliver den mildest mulige Dom, de fælde. Jeg vil paa Forhaand sige, at jeg ikke er saa hævn-gerrig, at jeg kunde ønske, at Forbryderne fik Kat og Knut som i gamle Dage, men Samfundet kan kræve en Retsbeskyttelse, og det er noget, som Dommerne omkring skulle vide, at det er et Krav, der stilles fra den lovgivende Forsamling. Det skal ikke være saadan, at Forbryderne komme i Fængsel og have nogle behagelige Dage, sidde lun, spise godt og nyde Livet, og saa værsgod, naar de Dage ere gaaede, saa kunne de gaa ud og begynde forfra. Nej, vi ønske, at der skal være nogen Forskel mellem, naar de gaa løse og opføre sig ordentligt, og saa, naar de komme indenfor Fængslets Mure. De skulle kunne mærke, at det er Alvor, Samfundet taaler ikke andet. Man er jo bleven opskræmmed og ikke mindst i den senere Tid. Vi have dette raa, brutale Mord nede ved Nyborg uopklaret. Det skræmmede Folk op og ikke mindst dem, der bo paa afsides Egne. Ældre Folk, Børn og Kvinder kunne, naar de ikke have Beskyttelse hos sig, være udsatte for det værste. Man har nu i de seneste Dage atter set et raat Mord oppe i Nordjylland. Dette skræmmer op, og der kommer et enstemmig Krav ude fra, Samfundet kræver Retssikkerhed og Beskyttelse.

Naar den Foranstaltning, vi nu forhaabentlig ere i Færd med at skulle gennemføre her, i nogen Maade kunde hjælpe dertil, er jeg overbevist om, at man ikke vilde vride sig ved, hvad det koster, indenfor Rimelighedens Grænser. Man maa være klar over, at skal man have Mænd som Statspoliti, som Opdagelsespoliti, der skulle